

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
The English Language Learning Strategies of Second-Year Liberal Arts Students,
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

อรุณี อรุณเรือง^{1*} รพีพรรณ สุฐาปัญญา² และภาวิณี อุ่นวัฒนา¹

¹สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ

²สาขาวิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 215 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.19$) เมื่อพิจารณาตามรายกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์ที่นักศึกษานำมาปฏิบัติมากที่สุด คือ กลยุทธ์ที่ใช้การเสริมและการทดแทน ($\bar{X}=3.46$) รองลงมาคือ กลยุทธ์ด้านอารมณ์ ($\bar{X}=3.36$) กลยุทธ์ที่ใช้อภิปัญญา ($\bar{X}=3.15$) กลยุทธ์ด้านสังคม ($\bar{X}=3.13$) กลยุทธ์ด้านการจำ ($\bar{X}=3.03$) และกลยุทธ์ด้านความรู้ความคิด ($\bar{X}=3.01$) ตามลำดับ ผลการวิจัยยังพบว่าสาขาวิชาของผู้เรียน มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเพศไม่มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ : กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะศิลปศาสตร์

Abstract

This research intends to study the English language learning strategies of students in the faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The population group is 215 second-year Liberal Arts students in the second semester of the academic year 2016. The instrument was the Strategy Inventory for Language Learning (SILL) questionnaire. The obtained data were analyzed to find percentage, mean and standard deviation. The study findings revealed that the overall use of English language learning strategies was at the medium level ($\bar{X}=3.19$). When considering each strategy, the highly used learning strategy was compensation learning strategies ($\bar{X}=3.46$) and followed by affective learning strategies ($\bar{X}=3.36$), metacognitive strategies ($\bar{X}=3.15$), social strategies ($\bar{X}=3.13$), memory strategies ($\bar{X}=3.03$) and cognitive strategies ($\bar{X}=3.01$), respectively. The result also indicated that the learners' fields of study significantly affected the overall learning strategies but gender did not show significant differences.

Keywords: English language learning strategies, second-year Liberal Arts students

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน arunee.a@rmutp.ac.th

1. บทนำ

ในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทย และผู้คนทั่วโลก ประชากรโลกทุกวันนี้สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรงหรือการดูทีวีและภาพยนตร์ การใช้อินเทอร์เน็ต การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การอ่านหนังสือ ตำราทางวิชาการต่างๆ ฯลฯ การรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญมากเนื่องจากภาษาอังกฤษมี

การใช้กันทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่น ๆ และหลายประเทศได้ประกาศให้เป็นภาษาราชการอีกภาษาหนึ่ง นอกจากภาษาแม่ของตัวเองซึ่งประเทศที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นทราบดีว่าผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีจะมีโอกาสในการจ้างงาน และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในหน้าที่ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปมากกว่าผู้ที่ไม่มีความทักษะทางภาษาเลย

เมื่อพิจารณาสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย พบว่าในอดีตมักเน้นที่วิธีการสอนและตัวผู้สอนเป็นสำคัญ เพราะเชื่อว่าการเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้น ขึ้นอยู่กับวิธีการสอนและตัวผู้สอนเป็นหลัก ดังนั้นงานวิจัยและบทความที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในประเทศและต่างประเทศจะมุ่งเน้นทางด้านวิธีการสอนเป็นสำคัญ แต่ในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา การศึกษาวิจัยเริ่มเปลี่ยนแปลง หันมาสนใจในด้านตัวผู้เรียนมากขึ้นและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ก็มีศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ของลักษณะต่างๆของผู้เรียนพร้อมทั้งหันมาศึกษาวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียน Oxford (1990); Charlot (2004); Lee (2010); Zare (2012) เป็นต้น

อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ (2540: 2) เห็นว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่มีลักษณะเฉื่อยชา ขาดความกระตือรือร้น และคุ้นเคยกับการสอนแบบมีผู้คอยป้อนความรู้ให้ ผู้เรียนมักจะสนใจทำในสิ่งที่ได้คะแนนดีเท่านั้น และพฤติกรรมเหล่านี้ทำให้การเรียนรู้เพื่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาเป็นไปได้ยากและขาดประสิทธิภาพ จำเป็นต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง ในส่วนของครูผู้สอนต้องมีการเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้สอน ผู้นำ ผู้ประเมิน ผู้ควบคุม ผู้จัดการทุกอย่างในชั้นเรียน มาเป็นผู้ช่วยเหลือ คอยอำนวยความสะดวก ฝึกผู้เรียนให้รู้จักใช้กลวิธีการเรียนแบบต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ Oxford (1990: 8) เสนอว่ากลวิธีการเรียนเป็นวิธีการที่ผู้เรียนจัดการกับข้อมูลใหม่ที่เกิดขึ้นเพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ การเก็บรักษา และเลือกเอาข้อมูลเหล่านั้นกลับมาใช้ กลวิธีการเรียนเป็นปฏิริยาเฉพาะอย่างสำหรับผู้เรียนเลือกใช้ในห้องเรียนเพื่อให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น การเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถถ่ายโอนความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ได้มากขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาอังกฤษ เห็นว่านักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ก็มีพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเดียวกัน และคุ้นเคยกับการสอนแบบมีครูป้อนความรู้ให้ ผู้เรียนมักจะสนใจทำในสิ่งที่ได้คะแนนดี ขาดความกระตือรือร้นที่จะฝึกหาผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่ากลวิธีการเรียนรู้ที่นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จะใช้ในการเรียนรู้ภาษา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.2 เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาแยกตามเพศ สาขาวิชา
ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชา การท่องเที่ยว สาขาวิชา การโรงแรม และสาขาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 215 คน

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ สาขาวิชา

3.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

กลวิธีการเรียนทางตรง (Direct strategies) ได้แก่ กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies) กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies) และกลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน (Compensation strategies)

กลวิธีการเรียนทางอ้อม (Indirect strategies) ได้แก่ กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา (Metacognitive strategies) กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) และ กลวิธีด้านสังคม (Social strategies)

แนวความคิดเรื่องกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของกลวิธีการเรียน

กลวิธีการเรียน (Learning Strategies) นับเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนภาษาเป็นอย่างมาก เพราะกลวิธีในการเรียนเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกตื่นตัวและมีทิศทางในการเรียนของตนเอง

Oxford (1990: 1-8) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับกลวิธีในการเรียนไว้ว่า การรู้จักใช้กลวิธีในการเรียนที่เหมาะสมจะมีผลต่อการเรียนภาษา กลวิธีในการเรียนจะช่วยในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารของผู้เรียนซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดในการเรียน จะช่วยให้การเรียนง่ายขึ้น เร็วขึ้น นำสนุกสนานขึ้น รู้สึกมั่นใจในตัวเองมากขึ้น เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนความรู้ที่ได้รับไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

Brown (1989: 50) กล่าวว่า ผู้ที่มีสติปัญญาดีจะหาวิธีการเรียนรู้ในการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างมีระบบด้วยตนเองโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ที่เรียนมา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วขึ้น

Willing (1989: 1) กล่าวว่า ผู้เรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้นเป็นเพราะความรู้เกี่ยวกับกลวิธีในการเรียนภาษาและขาดความสามารถในการเลือกกลวิธีในการเรียนให้เหมาะสมกับตนเอง

กล่าวโดยสรุป กลวิธีในการเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษา เพราะกลวิธีในการเรียนเป็นเสมือนเครื่องมือเพื่อไปสู่จุดหมายช่วยให้ผู้เรียนมีทิศทางในการเรียนของตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษในงานวิจัยนี้ ได้นำแนวคิดทฤษฎีการจัดประเภทกลวิธีการเรียนภาษาของ Oxford (1990) มาเป็นกรอบแนวความคิดดังนี้

Oxford (1990: 14-22) ได้แบ่งประเภทของกลวิธีในการเรียนรู้ออกเป็น 2 ประเภท ใหญ่ๆ คือ กลวิธีการเรียนโดยตรง และกลวิธีการเรียนโดยอ้อม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

กลวิธีการเรียนโดยตรง หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาษาเป้าหมายที่ผู้เรียนเรียน ประกอบด้วยกลวิธี 3 ประเภท ดังนี้

1. กลวิธีด้านการจำ (Memory Strategies) เกี่ยวข้องกับกลไกทางสมองที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเก็บข้อมูลความรู้ไว้และนำออกมาใช้เมื่อต้องการ ประกอบด้วย กลวิธีย่อย 4 กลวิธี คือ กลวิธีการสร้างการเชื่อมโยงทางด้านความคิด (Creating Mental Linkages) กลวิธีการใช้ภาพและเสียง (Applying Images and Sound) กลวิธีการทบทวนอย่างดี (Reviewing Well) และกลวิธีการใช้ท่าทาง (Employing Action)

2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive Strategies) หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมอง แบ่งออกเป็น กลวิธีย่อย 4 กลวิธี คือ กลวิธีการฝึกปฏิบัติ (Practicing) กลวิธีการรับและการส่งสาร (Receiving and Sending Message) การวิเคราะห์และการใช้เหตุผล (Analysis and Reasoning) และการจัดทำโครงสร้างของข้อมูลที่ได้รับและข้อมูลที่จะส่งออกไป (Creating Structure for Input and Output)

3. กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน (Compensation Strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เมื่อมีความรู้ขึ้นใหม่ ซึ่งประกอบด้วย กลวิธีย่อย 2 กลวิธี คือ กลวิธีการเดาอย่างฉลาด (Guessing Intelligently) และการเอาชนะข้อจำกัดในด้านารพูดและการเขียน (Overcoming Limitations in Speaking and Writing)

กลวิธีการเรียนโดยอ้อม หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการส่งเสริมและควบคุมกระบวนการเรียนของตนเอง ประกอบด้วยกลวิธี 3 ประเภท ดังนี้

1. กลวิธีที่ใช้องค์ปัญญา (Metacognitive Strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนเพื่อให้การเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบด้วยกลวิธีย่อย 3 กลวิธี คือ กลวิธีมุ่งความสนใจสู่การเรียนรู้ (Centering your Learning) กลวิธีการจัดระเบียบและการวางแผนการเรียนรู้ (Arranging and Planning your Learning) และกลวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluating your Learning)

2. กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective Strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อควบคุมอารมณ์และความรู้สึก เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้นั้น ประกอบด้วยกลวิธีสำคัญ 3 กลวิธี คือ กลวิธีการลดความวิตกกังวล (Lowering your Anxiety) กลวิธีการให้กำลังใจตนเอง

(Encouraging yourself) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เมื่อรู้สึกท้อถอยในการเรียน และกลวิธีการดูแลอารมณ์ตนเอง (Taking-Care your Emotional Temperature) เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมความรู้สึกของผู้เรียนไม่ให้เกิดความรู้สึกที่ส่งผลทางลบต่อการเรียนรู้อีก

3. กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เมื่อต้องปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม เพื่อช่วยให้การปฏิสัมพันธ์นั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบด้วยกลวิธีสำคัญ 3 กลวิธี คือ กลวิธีคำถามคำถาม (Asking Question) กลวิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Cooperating with others) และกลวิธีความเห็นใจผู้อื่น (Empathizing with others) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นฤมล โคตรสมบัติ (2546) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำ ตัวอย่างประชากรคือ บัณฑิตระดับปริญญาโทและปริญญาเอก สาขาจุลชีววิทยาและชีววิทยา จำนวน 39 คน ผลการศึกษาพบว่า นิสิตใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษทุกกลุ่มกลวิธี โดยใช้กลุ่มกลวิธีทดแทนอยู่ในระดับสูง สรุปได้ว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำใช้กลวิธีการเรียนไม่แตกต่างกันในทุกกลุ่มกลวิธีอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.5

อรุณพล คำเขียน (2549) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาของนักศึกษาไทยกับเวียดนาม พบว่านักศึกษาไทยและเวียดนาม ใช้กลวิธีชดเชยในการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลที่สุดในการเลือกกลวิธีการเรียน คือ แรงจูงใจในการเรียน ประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษ และเพศ การศึกษาพบว่านักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ไทยที่มีแรงจูงใจในการเรียนน้อยและมีประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษน้อย มีแนวโน้มใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษประเภทต่างๆ น้อยกว่านักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์เวียดนามในกลุ่มดังกล่าว

แพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2551) ได้ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษระหว่างเพศและชั้นปีของนักศึกษา ผลการสำรวจพบว่าการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านของกลยุทธ์ ส่วนกลยุทธ์ที่นักศึกษานิยมใช้สูงที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน และอันดับสองคือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา ผลวิจัยยังพบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศ มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียน นักศึกษาเพศหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ

นิศากร ประคองชาติ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีการใช้กลวิธีการเรียนในระดับปานกลาง ใน 4 กลวิธีหลัก ได้แก่ กลวิธีการเตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียน กลวิธีการทำความเข้าใจบทเรียนในขณะที่อยู่ในชั้นเรียน กลวิธีในการปรับปรุงทักษะภาษาตนเอง และกลวิธีการเพิ่มพูนความรู้ทั่วไปด้านภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า การใช้กลวิธีการเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับสาขาวิชา หลักสูตรการเรียน ประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษ และระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ส่วนตัวแปรในด้านเพศของนักศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้กลวิธีการเรียนเพียงเล็กน้อย

Green and Oxford (1995) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาในประเทศเปอร์โตริโก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในประเทศเปอร์โตริโกที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษและเพศ ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำจะมีความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษน้อยกว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบด้านเพศ พบว่า นักศึกษาเพศหญิงใช้กลวิธีด้านความจำ ด้านเมตาคอกนิทีฟ ด้านจิตพิสัย และด้านสังคมมากกว่านักศึกษาเพศชาย

Mochizuki (1999) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยของญี่ปุ่น และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนภาษา รวมทั้งศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับระดับทางภาษาของตนเอง โดยศึกษาจากนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 2 และนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยชาวญี่ปุ่นใช้กลวิธีทดแทนมากที่สุด และใช้กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับสังคม และความรู้สึกน้อยที่สุด รวมทั้งพบว่าผู้เรียนที่มีระดับการเรียนดีมีระดับความถี่ในการใช้กลวิธีปัญญา และเมตาคอกนิทีฟ สูงกว่านักเรียนกลุ่มเรียนกลุ่มระดับการเรียนอ่อน นอกจากนี้พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธี

มากที่สุด คือ วิชาเอกของนักศึกษา แรงจูงใจ ความสนใจในภาษาอังกฤษ และเพศ ส่วนการประเมินระดับภาษาอังกฤษของตนเอง พบว่าไม่ตรงตามความสามารถที่แท้จริง

Shmais (2003) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติ ออสเตรเลียในปาเลสไตน์ โดยศึกษานักศึกษาที่พูดภาษาอาราบิกเป็นภาษาแม่ การศึกษาครั้งนี้เพื่อการศึกษาอัตราการใช้กลวิธีการเรียนภาษาต่อเพศ และระดับความสามารถของภาษาของนักศึกษาซึ่งแบ่งตามระดับชั้นปีของนักศึกษา และเพื่อศึกษาการประเมินระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเอง จากการศึกษาพบว่าอัตราการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับสูงถึงปานกลาง กลวิธีการเรียนเมตาคอกนิทีฟเป็นกลวิธีที่ใช้มากที่สุด กลวิธีการทดแทนเป็นกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุด จากการศึกษารายงาน เพศ และระดับชั้นเรียนของนักศึกษาที่ไม่มีนัยสำคัญต่อการใช้กลวิธีการเรียนภาษา ผู้วิจัยเสนอว่าควรมีการสอนการใช้กลวิธีการเรียนแบบ กลวิธีการจำ กลวิธีปัญหา กลวิธีการทดแทน ในห้องเรียนภาษาด้วย

Holt (2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษาอังกฤษต่อกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวจีน ที่เรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยต่างประเทศจำนวน 74 คน จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงจะใช้กลวิธีการเรียนทุกแบบ และมีความถี่ในการใช้กลวิธีแต่ละชนิดสูงกว่าผู้เรียนกลุ่มอื่นซึ่งกลวิธีการทดแทนเป็นกลวิธีที่ใช้มากที่สุด

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 สาขาวิชาการท่องเที่ยว การโรงแรม และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 215 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งดัดแปลงจากแนวคิดของ อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) ชื่อ Strategy Inventory of Language Learning (SILL) Version for English Speakers Learning a new Language Version 5.1 และนำมาปรับแก้ รวมทั้งผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ และมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.87

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามที่มีคำถามแบบปิด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน 6 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีด้านการจำ กลวิธีด้านความรู้ ความคิด กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา กลวิธีด้านอารมณ์ และ กลวิธีด้านสังคม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ไม่เคยปฏิบัติ ปฏิบัติน้อย ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติมาก และปฏิบัติมากที่สุด

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS statistics Version 22 ดังนี้

2.3.1 ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2.3.2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย(mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

การกำหนดค่าตัวแปร

ในส่วนของแบบสอบถามส่วนที่พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผู้วิจัยได้กำหนดค่าตัวแปรมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยแบ่งระดับเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50-5.00	=	ปฏิบัติมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50-4.49	=	ปฏิบัติมาก

ค่าเฉลี่ย	2.50-3.49	=	ปฏิบัติปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50-2.49	=	ปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.49	=	ไม่เคยปฏิบัติ

3. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	38	17.70
หญิง	177	82.30
รวม	215	100.00
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชาที่ศึกษา		
สาขาการท่องเที่ยว	70	32.60
สาขาการโรงแรม	78	36.30
สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	67	31.20
รวม	215	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 82.30 และเพศชาย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70 นักศึกษาศึกษาอยู่ สาขาการโรงแรม จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 36.30 รองลงมา สาขาการท่องเที่ยว จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 32.60 และ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในภาพรวม

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	mean	S.D	ระดับการปฏิบัติ
1.กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน	3.46	.696	ปานกลาง
2.กลวิธีด้านอารมณ์	3.36	.709	ปานกลาง
3.กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา	3.15	.680	ปานกลาง
4.กลวิธีด้านสังคม	3.13	.805	ปานกลาง
5.กลวิธีด้านการจำ	3.03	.645	ปานกลาง
6.กลวิธีด้านความรู้ความคิด	3.01	.749	ปานกลาง
รวม	3.19	.714	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.19, S.D.=0.714) และเมื่อพิจารณารายด้านจะเห็นได้ว่า นักศึกษาใช้กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.46, S.D.=0.696) อันดับที่ 2 คือการใช้กลวิธีด้านอารมณ์ (\bar{X} =3.36, S.D.=0.709) รองลงมา คือกลวิธีที่ใช้อภิปัญญา (\bar{X} =3.15, S.D.=0.680) กลวิธีด้านสังคม (\bar{X} =3.13, S.D.=0.805) และ กลวิธีด้านการจำ (\bar{X} =3.03, S.D.=0.645) ตามลำดับ ส่วนการใช้กลวิธีด้านความรู้ความคิด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} =3.01, S.D.=0.749)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษา

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	การท่องเที่ยว \bar{x}	การโรงแรม \bar{x}	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล \bar{x}	t	Sig.
1. กลวิธีด้านการจำ	3.08	2.95	3.03	14.950	.000
2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด	2.91	2.83	3.32	15.176	.000
3. กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน	3.39	3.29	3.71	22.383	.000
4. กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา	3.05	2.98	3.45	18.535	.000
5. กลวิธีด้านอารมณ์	3.21	3.27	3.61	21.216	.000
6. กลวิธีด้านสังคม	3.12	2.89	3.43	16.006	.000
รวม	3.13	3.04	3.43	20.502	.000

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในแต่ละด้านจำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษา พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างสาขาวิชามีความแตกต่างกันในทุกด้าน

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเพศของนักศึกษา

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	ชาย (\bar{x})	หญิง (\bar{x})	F	Sig.
1. กลวิธีด้านการจำ	2.87	3.07	1.514	.220
2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด	3.06	3.00	.019	.890
3. กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน	3.46	3.45	0.109	.741
4. กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา	3.13	3.16	.448	.504
5. กลวิธีด้านอารมณ์	3.41	3.34	.347	.556
6. กลวิธีด้านสังคม	3.19	3.12	2.558	.111
รวม	3.19	3.19	.000	.988

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเพศของนักศึกษา พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

4. สรุปผลและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร มหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยจำแนกตามสาขาและเพศ จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะศิลปศาสตรโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านจะเห็นได้ว่า นักศึกษาใช้กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งผลการวิจัยได้สอดคล้องกับผลการศึกษานักวิจัยหลายท่าน อาทิเช่น นฤมล โคตรสมบัติ (2546) อรรถพล คำเขียน (2549) แพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2551) และ Holt (2005)

ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษา พบว่ามีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณากลวิธีการเรียนในแต่ละด้านก็พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างสาขาวิชา

มีความแตกต่างกันในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของนิศากร ประคองชาติ (2550) ที่พบว่าตัวแปรในด้านสาขาวิชาที่ศึกษาอยู่ หลักสูตรการเรียน และประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย นอกจากนี้ผลงานวิจัยยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Mochizuki (1999) ซึ่งพบว่าสาขาวิชาและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมีผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น

ส่วนผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเพศของนักศึกษาพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณากลวิธีการเรียนในแต่ละด้านก็พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันในทุกด้าน ซึ่งไม่ตรงกับ ผลการวิจัยที่ผ่านมาของ Green and Oxford (1995) ที่พบว่า นักศึกษาเพศหญิงใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้านความจำ ด้านเมตาดาคอนิทิฟ ด้านจิตพิสัย และด้านสังคมมากกว่านักศึกษาเพศชาย และแพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2551) ที่พบว่านักศึกษาเพศหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ แต่อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยในครั้งนี้ก็สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Shmais (2003) ที่ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติ อัน นาซา ในปาลาสโตส์ ที่พบว่าเพศ และระดับชั้นเรียนของนักศึกษานั้นไม่มีนัยสำคัญต่อการใช้กลวิธีการเรียนภาษา รวมทั้ง นิศากร ประคองชาติ (2550) ที่พบว่าตัวแปรในด้านเพศของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้กลวิธีการเรียนเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าความสัมพันธ์ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับเพศของนักศึกษา อาจขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมของการวิจัย เพราะในคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง นักศึกษาเพศชายมีน้อยมาก จึงทำให้ไม่เห็นความแตกต่างชัดเจนของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับเพศของนักศึกษานั้นเอง

จากผลงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักและเข้าใจกลวิธีการเรียนด้านต่างๆ มากนัก ผู้วิจัยจึงเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนควรแนะนำการใช้กลวิธีการเรียนต่างๆ ให้นักศึกษาได้รู้จักและนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาอื่นๆต่อไป นอกจากนี้การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และอาจารย์เข้าใจกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยมากขึ้น และมีแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

5. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ได้ให้เงินทุนสำหรับสนับสนุนในการทำงานวิจัยนี้ และขอขอบคุณนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครชั้นปีที่ 2 ที่ให้ความร่วมมือ ทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์และสำเร็จลุล่วงด้วยดี

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] อภาภรณ์ จินดาประเสริฐ, 2540, การพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ, ขอนแก่น: ภาควิชาภาษา ต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- [2] นฤมล โคตรสมบัติ, 2546, การศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [3] อรรถพล คำเขียน, 2549, กลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาไทยกับเวียดนาม, กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [4] แพรวพรรณ พริ้งพร้อม, 2551, การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- [5] นิศากร ประคองชาติ, 2550, ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ, นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

- [6] Oxford, R.m, 1990, *Language learning strategies: What every teacher should know*. University of Alabama, Boston, Heinle & Heinle publications.
- [7] Chamot, A.U, 2004, Issues in language learning strategy research and teaching, *Journal of Foreign language teaching*, Vol.1, No. 1, pp.14-26 National University of Singapore.
- [8] Lee, Chien Kuo, 2010, An Overview of Language Learning Strategies, *ARECLS*, Vol.7, 132-152.
https://research.ncl.ac.uk/ARECLS/volume7/lee_vol7.pdf (July 7, 2017)
- [9] Zare, Pezhman, 2012, Language Learning Strategies Among EFL/ESL Learners: A Review of Literature, *International Journal of Humanities and Social Science*, Vol. 2 No. 5; March 2012, pp. 162-169
- [10] Brown, H.D, 1989, *Principles of Language Learning and Teaching*, (3rd ed.), Cambridge: Prentice Hall International (London) Ltd.
- [11] Willing, Ken, 1989, *Teaching How to Learn: Learning Strategies in ESL*, Sydney: National Centre for English Language Teaching and Research.
- [12] Green, John M. and Oxford Rebecca, 1995, “A Closer Look at Learning Strategies. Proficiency and Gender”, *TESOL Quarterly* 29/2 (Summer 1995), 261-297.
- [13] Mochizuki, Akihiko, 1999, “Language Learning Strategies Used By Japanese University Students”, *RELC Journal*, Vol. 30, No. 2, 101-113.
<http://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/003368829903000206> (May 22, 2017)
- [14] Shmais, Wafa Abu, 2003, *TESL-EJ*, Vol. 7, No.2, September (Online).
<http://www.tesl-ej.org/wordpress/issues/volume7/ej26/ej26a3/> (May 23, 2017)
- [15] Holt, Kenny. 2005. *English Proficiency of Chinese Students and Strategies of Language Learning*.
<http://sunzi.lib.hku.hk/ER/detail/hkul/3631956> (May 22, 2017)